

Tidskrift för

HOMEOPATI

SVENSKA FÖRENINGEN FÖR VETENSKAPLIG HOMEOPATI

NR 1/2025

ÅRGÅNG 104

Homeopatiska preparat utmanar placebohypotesen

Läs artikeln på sid. 9

Patientfall

Ignatia amara – Ett patientfall, sid 38

Tidskrift för

HOMEOPATI

Utgiven av Svenska Föreningen för
Vetenskaplig Homeopati

Redaktionen

Dan Jernebring, redaktör
homeopatiframjandet@gmail.com

Tidskrift för Homeopati, ges ut
med tre nummer per år.

Tidskriften skickas hem i brev-
lådan, för dem som är medlemmar
i Svenska Föreningen för Veten-
skaplig Homeopati. I övrigt finns
den på Homeopatkliniker och kan
även hittas bland annat på
Homeopatica och Scanfarma i
Stockholm, Göteborg och
Östersund.

Tryck: Risbergs

Vitboken

Liten vitbok om homeopati av
Erling Lomnäs finns för utdelning.
Ange namn och adress på mail:
homeopatiframjandet@gmail.com
så skickar vi den gratis.

Foto framsidan

Mikhail Nilov

Svenska Föreningen för Vetenskaplig Homeopati

är en intresseförening. Alla som är nyfikna på den
homeopatiska läkekonsten och vill vara med och stödja
den, är varmt välkomna som medlemmar.

Avgift för medlemskap: 200 kr/år
(Inkl. värdeförmåner till ett värde av ca 1600 kr)

Scanna QR-kod för medlemskap
alt. **www.homeopatiframjandet.se**

Föreningens styrelse

Elisabet Agar, ordförande
Helena Håkansson, vice ordförande
Sven Backlund, kassör
Dan Jernebring, sekreterare
Monika Persaud, vice sekreterare

Suppleanter

Mats Ragnestad
Gunnar Jansson

Föreningslokal

Upplandsgatan 75, 113 44 Stockholm
(Besök efter överenskommelse)

Hemsida: www.homeopatiframjandet.se

Mail: homeopatiframjandet@gmail.com

Önskas kontakt med styrelsen

Skicka mail till: homeopatiframjandet@gmail.com

Till medlemmen i SFVH

Årsmötet 2025 är satt till lördagen 5 april kl 14:00. Mötet sker digitalt i hybridform. Vi kommer att mejla ut kallelsen. I strävan att nå ut till alla nu & framåt, så önskar vi få ett mejl från er som fortfarande inte har uppgett den. Mejla ett "Hej" till: homeopatiframjandet@gmail.com

Tack för ditt engagemang och ditt bidrag till vår gemenskap!

Hälsningar, Styrelsen

Läsare av Tidskrift för Homeopati

I en tid där vi ofta jagar snabba lösningar kan det vara värdefullt att stanna upp och lyssna på kroppens egen visdom. Homeopati påminner oss om naturens inneboende förmåga att läka – en mjuk och varsam väg mot harmoni och välbefinnande. Ta hand om dig, och låt naturen vara din guide, så kanske du upptäcker att lösningen inte alltid ligger i hastigheten, utan i stillheten.

Redaktionen, Dan Jernebring

Innehållsförteckning

Ordförande har ordet	4
Dr. George Vithoulkas: Homeopati, Utveckling och Utmaningar	5
Bryter vetenskapens gränser 9	
Föreläsningar om Homeopatisk filosofi	13
Materia Medica	22
Seminariehelg	23
Utforska dina föreställningar: Är du påverkad av andras åsikter?.	26
Homeopatin i historien	30
Våra tre grundläggande principer	32
Vad är homeopati?	34
Homeopati – Ett tryggt vårdalternativ	36
Ignatia amara – Ett patientfall	38

Ordförande har ordet

Elisabet Agar

Kära medlemmar,

Jag vill börja med att önska er ett riktigt Gott Nytt År! Julen gav mig tid till reflektion över Svenska Föreningen för Vetenskaplig Homeopatis uppdrag och vad vi har åstadkommit under 2024. Vår förening har en viktig roll i att sprida kunskap om homeopati, och det finns många vägar att göra detta på.

Under året har flera grundläggande frågor behandlats, från förvaltningen av föreningens tillgångar, redovisning av bokföringen och uppdatering av stadgar till djupare diskussioner om hur vi bäst kan stödja utexaminerade homeopater i att starta och driva sina praktiker. I tidigare medlemsbrev ställde jag frågan om varför så få utexaminerade homeopater får igång sina praktiker. Genom våra intervjuer med skolor och förbund har vi nu en bredare bild av situationen. Det visade sig att många studerar homeopati för sitt eget intresse snarare än med avsikt att starta en klinisk verksamhet. Flera av dessa frågor har krävt noggrann analys och omfattande diskussioner inom styrelsen. Många beslut har nu landat och vi hoppas att dessa åtgärder kommer att gynna föreningen, både på kort och lång sikt. Vi har även haft glädjen att kunna stödja flera initiativ för att främja homeopatin i Sverige, och det är inspirerande att följa utvecklingen i ”Homeopati-Sverige”.

Min egen erfarenhet säger mig att nöjda patienter är den bästa reklamen för homeopatin. De delar sina upplevelser

med familj, vänner, bekanta och ibland med helt okända personer de råkar möta i vardagen. Ofta blir de tillfrågade vad de har gjort för att se så friska och välmående ut. Om ni, kära medlemmar, har fler tankar kring hur vi kan sprida homeopatin ännu bättre, tar vi tacksamt emot era idéer. Under hösten genomförde vi även en omfattande dokumentation av föreningens bankfack. Detta var både tidskrävande och spännande, och vi fann inte bara dokument av historiskt värde utan även vackra smycken som vi tillsammans med övrigt innehåll dokumenterat digitalt. Bankfacket finns kvar, men nu har vi betydligt lättare tillgång till dess innehåll vid behov.

Årsmöte 5 april 2025

Vi ser fram emot årsmötet, som är inplanerat till den **5 april kl 14:00**. Mötet kommer att hållas i **hybridform**, vilket här innebär att styrelsen är samlad fysiskt och träffar mötesdeltagarna digitalt. Kallelsen kommer att mejlas ut till medlemmarna. Har vi kanske missat din mejladress? För att säkerställa att du får inbjudan, skicka gärna din aktuella mejladress till **homeopatiframjandet@gmail.com**. Med detta ser vi fram emot ett nytt, spännande år tillsammans. Homeopatin har mycket att ge, och genom vår gemensamma insats kan vi sprida dess möjligheter till fler.

Med varma hälsningar, Elisabet Agar

Dr. George Vithoulkas:

Homeopati, Utveckling och Utmaningar – En Intervju

Dr. George Vithoulkas, en internationellt erkänd pionjär inom homeopati. I denna intervju från 1999 delar han med sig av sin personliga resa och insikter om homeopati, samt de utmaningar och möjligheter som detta medicinska system står inför idag (red not. 1999 och gäller fortfarande). Intervjun hölls på Cypern i samband med ett seminarium om alternativa terapier, med fokus på hans specialitet – homeopati.

George Vithoulkas.

Hur började din resa inom homeopati?

”Det var för länge sedan, faktiskt 1959,” säger Dr. Vithoulkas, när han tillfrågas om hur hans intresse för homeopati väcktes.

”Jag läste en bok om homeopati och insåg omedelbart att detta var ett fantastiskt terapeutiskt system.” Han började då aktivt söka efter utbildning inom ämnet, men till sin förvåning upptäckte han att homeopati inte undervisades vare sig i Europa eller Amerika. ”Det lärdes endast ut i Indien och Mexiko, så jag reste till Sydamerika då jag själv hade ett allvarligt problem med min ryggrad.”

Efter att ha studerat på egen hand och behandlat sig själv med homeopati, såg Dr. Vithoulkas omedelbara resultat. Han började även behandla sina vänner och

reste slutligen till Indien för att vidareutbilda sig. Men han blev besviken på undervisningsstandarden där. Mellan 1963 och 1966 var han i Indien, och 1967 återvände han till Grekland för att börja praktisera homeopati.

”Jag ställde många frågor till mig själv eftersom det fanns saknade länkar inom homeopatin som behövdes för att göra det till ett verkligt medicinskt system,”

säger Dr. Vithoulkas. Genom sin forskning och observation utvecklade han nya insikter om homeopatins teori och praktik.

Homeopatins rötter i Europa – Varför inte mer erkännande från början?

Homeopati ”uppfanns” av Samuel Hahnemann, en tysk läkare, 1810, som formulerade det som ett medicinskt system baserat på likhetslagen – ”lika botar lika”. Dr. Vithoulkas förklarar att Hippokrates hade en liknande tanke och gav exempel på att om någon lider av illamående, kan de botas genom att ta något som orsakar illamående, vilket leder till att personen kräks och därmed botas från illamåendet. Trots homeopatins europeiska ursprung fick den inte den spridning som kanske hade förväntats. ”Det verkar märkligt att det inte fick större acceptans i Europa

från början,” säger Dr. Vithoulkas, och reflekterar över hur homeopatin gradvis fått mer erkännande, särskilt i länder som England, där det finns ett kungligt homeopatiskt sjukhus.

Är homeopatiska mediciner från förr fortfarande relevanta idag?

När Dr. Vithoulkas ombeds jämföra homeopati med den ständigt utvecklande konventionella medicinen, förklarar han att många av de läkemedel som användes för 200 år sedan fortfarande är aktuella. ”De läkemedel som användes då används fortfarande idag, och de botar fortfarande människor, eftersom människors sjukdomar inte har förändrats nämnvärt.” Forskning inom homeopati pågår, men enligt Dr. Vithoulkas är utvecklingen långsam. ”Den grundläggande informationen från den tiden är fortfarande giltig, och även om viss ny information har lagts till, bygger mycket av det vi använder idag på de ursprungliga principerna.”

Homeopatins utmaningar och behovet av reglering

En av de största utmaningarna inom homeopati är bristen på standarder för både utbildning och utövande. Dr. Vithoulkas menar att vem som helst kan kalla sig homeopat eller lärare, utan krav på utbildning. ”Vi behöver fler standarder, och dessa standarder måste införas av medicinska myndigheter eller regeringar för att förbättra undervisningen, utbildningen och tillämpningen av homeopati,” säger han.

När han deltog i seminariet på Cypern öppnades evenemanget av hälsoministern, vilket tyder på ett visst erkännande från den konventionella medicinen. Men

Dr. Vithoulkas påpekar att mycket arbete återstår. Han nämner att många representanter från olika länder under seminariet frågade Cyperns hälsominister vad de gör för homeopati på ön, och att ministern erkände att mer behövde göras.

Homeopati i Europa – ett växande intresse

Trots de utmaningar som finns ser Dr. Vithoulkas en växande efterfrågan på homeopati, särskilt i Europa. Han nämner att cirka en tredjedel av befolkningen i Europa söker alternativmedicin, varav många vänder sig till homeopati. ”Det är ett viktigt element inom den medicinska arenan som tyvärr har blivit ganska försummat av regeringar och medicinska myndigheter,” konstaterar han.

Förändrade attityder inom konventionell medicin

Attityderna inom den konventionella medicinen förändras, men det finns fortfarande motstånd. ”Många läkare vill inte höra talas om homeopati, och de avvisar det utan att undersöka dess

meriter,” säger Dr. Vithoulkas. ”Vi homeopater påstår oss inte kunna bota allt, men vi ifrågasätter den överanvändning av kemiska läkemedel som vi ser i dagens medicin.”

Han anser att det finns ett samband mellan vissa allvarliga sjukdomar och överanvändning av kemiska läkemedel i västvärlden. ”Vi ser sjukdomar som amyotrofisk lateralskleros, multipel skleros och Parkinsons sjukdom i västvärlden, men dessa är sällsynta i länder som inte använder konventionella kemiska läkemedel i samma utsträckning,” förklarar han.

Homeopati som förebyggande medicin

Homeopati ger sina bästa resultat i början av sjukdomsprocesser och fungerar därför som en effektiv förebyggande medicin, menar Dr. Vithoulkas. ”Om du återställer balansen i kroppen innan en kronisk sjukdom utvecklas, så är det förebyggande vård.” Tyvärr har detta inte fått tillräcklig uppmärksamhet från myndigheterna.

Ökande popularitet men behov av vägledning

Allmänheten blir alltmer mottaglig för alternativa terapier, inklusive homeopati, men Dr. Vithoulkas varnar för att många människor köper homeopatiska läkemedel receptfritt, utan att förstå hur de ska användas. ”Homeopati kan inte praktiseras på detta sätt,” säger han. ”Det är en vetenskap som kräver noggrann studie av varje individs specifika behov.”

För närvarande finns det få standardiserade utbildningsprogram för homeopater, vilket gör det svårt för allmänheten att veta om en utövare är kvalificerad. ”Människor är inte skyddade, eftersom det inte finns några reglerade auktoriseringar för skolor eller kurser,” förklarar han.

Framtiden för homeopati

Dr. Vithoulkas är försiktigt optimistisk om homeopatins framtid. Han nämner att han blivit inbjuden till Europaparlamentet för att diskutera homeopati och alternativa terapier, och han har sett framsteg i form av direktiv som uppmanar medlemsländer att stödja homeopatisk forskning och utveckling.

”Framtiden ser inte så dålig ut ändå,” säger han, men tillägger att det krävs fler öppna sinnen och modiga politiska ledare för att verkligen föra homeopatin framåt. ”Läkemedelslobbyn är stark, och det krävs personer med mod, som Ken Collins i Europaparlamentet, för att driva igenom förändringar.”

Trots utmaningarna tror Dr. Vithoulkas att om fler människor kräver homeopati och pressar sina regeringar att stödja denna form av medicin, kan homeopati få den respekt och det erkännande det förtjänar. ”Men det kommer att ta tid,” avslutar han.

**Intervju med Dr. George Vithoulkas
– genomförd av Cyperns Broadcasting Corporation, CyBC.**

text, Dan Jernebring

DCG*Ditt val till naturlig hälsa*

Less is more!

Endast naturliga, rena & aktiva ingredienser. Inga onödiga tillsatser i DCGs egentillverkade serie med kosttillskott;
CareMe®

CareMe® finns hos utvalda återförsäljare, på [DCG.se](https://dcg.se) och i våra fysiska butiker: Care Me, Care You, Care Everyone

[DCG.se](https://dcg.se) | info@dcg.se | 031-734 22 30

Bryter vetenskapens gränser:

Homeopatiska preparat utmanar placebohypotesen i laboratoriestudier

Homeopatins verkan är ett omdiskuterat område, där vetenskap och tradition ofta står i kontrast till varandra. Ett forskarteam bestående av Paul Doesburg, Jens-Otto Andersen, Claudia Scherr och Stephan Baumgartner har genomfört studier för att undersöka om homeopatiska preparat verkligen har specifika biologiska effekter, eller om de endast är jämförbara med placebo.

Med hjälp av moderna analysmetoder och strikt kontrollerade experiment öppnar deras arbete upp för nya insikter som kan förändra synen på homeopatiska

läkemedel. Deras studie fokuserar på att förstå de djupare mekanismerna bakom dessa preparat och ställer viktiga frågor om de vetenskapliga gränserna.

Enligt den europeiska farmakopemonografin 1038 (Praeparationes homoeopathicae) framställs homeopatiska preparat genom successiv utspädning och skakning. Utspädningsnivåer bortom Avogadros gräns gör dock specifika effekter osannolika enligt standardvetenskaplig kunskap. Därför var vi intresserade av en kritisk empirisk undersökning av preparat framställda enligt denna monografi. I en föregående studie utvecklade vi ett bioassay ►

baserat på en fingeravtrycksmetabolomisk analys av *Lepidium sativum* frön som grott in vitro, antingen i homeopatiska preparat eller kontroller, i en blindad och randomiserad fördelning. Resultaten från föregående studie var inte förenliga med hypotesen att effekterna av ett Stannum metallicum 30x-preparat är identiska med placebo. I den nuvarande studien undersökte vi reproducerbarheten av dessa effekter efter att ha granskat och optimerat experimentella procedurer. Tio oberoende experiment utfördes i en blindad och randomiserad fördelning i två oberoende laboratorier. Dessutom genomfördes 10 systematiska negativa vattenkontrollexperiment i båda laboratorierna för att kritiskt bedöma stabiliteten i den experimentella uppställningen. Effekterna av Stannum metallicum 30x-behandlingen reproducerades. De systematiska negativa kontrollexperimenten gav inte falskt positiva resultat, vilket indikerar en stabil experimentell uppställning. Vi observerade därför upprepade biologiska effekter som stod i konflikt med antagandet att Stannum metallicum 30x är identiskt med placebo. Vi vill därför diskutera om dessa fynd bör betraktas som en vetenskaplig anomali eller om de kan stimulera vidare undersökningar för att klargöra om tillämpningen av den europeiska farmakopemonografin 1038 kan resultera i farmaceutiska preparat med specifika effekter.

Låt oss bryta ner vad som menas steg för steg i artikeln:

1. **Avogadros gräns (eller Avogadros antal)** är ett begrepp inom kemi som refererar till det antal partiklar (atomer, molekyler eller joner) som finns i en mol (räkne-enhet) av ett ämne. Det är ett konstant värde som är ungefär $6,022 \times 10^{23}$ partiklar per mol. Detta antal är uppkallat efter den italienska fysikern och kemisten Amedeo Avogadro, som föreslog att lika volymer av olika gaser, vid samma temperatur och tryck, innehåller samma antal molekyler.
2. **Bioassay:** Ett *bioassay* är en experimentell metod för att mäta biologiska effekter av ett ämne eller en behandling, ofta genom att mäta hur ett levande system (t.ex. celler, växter eller djur) reagerar på olika stimuli. I detta fall används ett bioassay för att undersöka effekterna av homeopatiska preparat på växter (*Lepidium sativum*-frön).
3. **Fingeravtrycksmetabolomisk analys:** "Fingeravtryck" syftar här på ett unikt biologiskt mönster eller signatur som kan identifieras i en växts ämnesomsättning (metabolism). Metabolomik är en vetenskap som studerar de små molekyler (metaboliter) som produceras i organismer som resultat av deras ämnesomsättning. "Fingeravtryck" används för att beskriva ett mönster av dessa molekyler, vilket kan ge information om växtens hälsotillstånd eller påverkan från externa faktorer, såsom behandlingar med homeopatiska preparat.
4. ***Lepidium sativum* frön som grott in vitro:** *Lepidium sativum* är den vetenskapliga benämningen för rädisa (som används här som en modellorganism för experimentet). "Grott in vitro" innebär att fröna grott i en kontrollerad miljö utanför en levande organism, vanligtvis i ett laboratorium, snarare än i jorden. Detta gör att forskarna kan studera effekterna av homeopatiska preparat under strikt kontrollerade förhållanden.
5. **Antingen i homeopatiska preparat**

eller kontroller: I experimentet delades fröna in i två grupper: en grupp grodde i homeopatiska preparat (den testade variabeln) och den andra gruppen grodde i kontrolllösningar (vanligtvis vatten eller någon annan neutral substans, för att jämföra effekten av homeopatiska preparat med placeboeffekten eller ingen behandling alls).

6. **Blindad och randomiserad fördelning:**

För att säkerställa objektivitet och undvika bias (partiskhet) i experimentet, blev både fröna och experimentatorerna "blindade". Detta innebär att forskarna inte visste vilka frön som behandlades med homeopatiska preparat och vilka som var i kontrollgruppen.

"Randomiserad fördelning" innebär att fröna slumpmässigt delades in i de två grupperna, vilket hjälper till att säkerställa att resultatet inte påverkas av någon systematisk fördelning av fröna.

Forskarna utvecklade alltså ett experiment där de grodde frön från *Lepidium sativum*

under strikt kontrollerade laboratorieförhållanden för att undersöka effekterna av homeopatiska preparat.

De mätte förändringar i frönas ämnesomsättning genom en "fingeravtrycksmetabolomisk analys", vilket innebär att de analyserade de specifika kemiska mönster som uppstår i växterna som svar på behandlingen.

Experimentet var blindat och randomiserat för att säkerställa att resultaten inte påverkades av förväntningar eller andra bias. En noterbar skillnad kunde konstateras.

Det som framträder här är tydligt och uppfriskande för debatten rörande homeopatins relevans.

text, Dan Jernebring

Källa

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/31295547/>

George Vithoulkas

Homeopati: Energimedicin

Homeopatins grundläggande principer

En av världens främsta homeopater

ger i den här boken

- sin förklaring till hur homeopati fungerar på energinivå
- briljanta exempel på läkemedelsbilder – manliga och kvinnliga
- ett antal lyckade patientfall, där utgångsläget förefaller vara helt utan hopp
- sin syn på det alarmerande hälsoläget i världen

Vithoulkas bok, som utkom på svenska 2014, kostar 120 kr och kan beställas hos Viveca Wilhelmsson, vivecavilhelmsson@gmail.com eller hos Svenska Föreningen för Vetenskaplig Homeopati, homeopatiframjandet@gmail.com

BESTÄLL DITT AKUTAPOTEK HOS OSS

Det perfekta akutapoteket. I väskan finns 30 stycken handpotentierade enkelmedel där varje flaska innehåller 22 ml. Enkelmedlen är tillverkade av Dr. Reckeweg och ligger förpackade i en isolerad, stöttålig väska. Det går utmärkt att fylla på med nya flaskor vid behov.

DESSA MEDEL INGÅR I AKUTAPOTEKET

Aconitum D30
Allium cepa D6
Apis mellifera D30
Arnica D30
Arsenicum alb D30
Belladonna D30
Bryonia D30
Calcium carb D30

Cantharis D30
Chamomilla D30
Cocculus D30
Colocynthis D30
Gelsemium D30
Hepar sulf D30
Hypericum D30
Ignatia D30

Lachesis D30
Ledum D30
Lycopodium D30
Magnesium phos D30
Natrium chlor D30
Nux vomica D30
Phosphours D30
Pulsatilla D30

Rhus tox D30
Sepia D30
Silicea D30
Staphisagria D30
Sulfur D30
Thuja D30

Föreläsningar om Homeopatisk filosofi

av James Tyler Kent, A.M., M.D.

Introduktion till Kents filosofi:

Vad vi kan lära oss av föreläsning 1:

Organon § 1. "Den sjuke"?

Vad betyder det egentligen att vara sjuk?

Den frågan verkar enkel men bär på en djupare innebörd som få läkare och forskare genom historien verkligen har bemästrat.

James Tyler Kent, en av homeopatins mest inflytelserika tänkare (1849–1916), tar oss i sina föreläsningar till själva kärnan av Organon och belyser hur Dr. Samuel Hahnemann definierade läkekonstens verkliga mål: att bota den sjuke, inte bara behandla sjukdomens yttringar.

I en värld där medicinsk vetenskap ofta jagar symptom och där diagnoser blir slutmål istället för början på läkande, utmanar Kents tolkning oss att tänka bortom det synliga och mätbara. Han frågar oss: är det verkligen en tumör, en förhöjd puls, eller ett inflammerat organ som är sjukdomen? Eller är det något djupare, något som föregår dessa fysiska uttryck?

Genom sin analys av Organons första paragraf uppmanar Kent oss att omvärdera vårt perspektiv på både sjukdom och hälsa. Han riktar vår uppmärksamhet mot den mänskliga helheten – mot människan som en enhet av vilja, förstånd och livskraft.

Det är en utmanande men samtidigt inspirerande filosofi som känns lika relevant idag som på hans egen tid.

Så varför är Kents ord viktiga för oss idag?

I en tid präglad av avancerad teknologi och ständigt nya behandlingsmetoder kan

vi lätt glömma det fundamentala: att bota handlar om att förstå den sjuke som en hel människa, inte bara hennes/hans symtom. Följ med och utforska hur denna insikt kan förändra hur vi ser på sjukdom, hälsa och läkekonstens syfte. Kents föreläsningar läses med viljan att söka sann förståelse av det sagda. Med andra ord, det som ligger bortom det dagliga bruset som grumlar intellektet.

FÖRELÄSNING 1: Organon § 1.

"Den sjuke"

Homeopati bygger på att det finns principer som styr medicinens praktik. Man kan säga att fram till Hahnemanns tid (Dr Samuel Hahnemann (1755–1843)) erkändes inga principer för medicin, och till och med idag* (*ca1895–1900) medges det inom den traditionella medicinens skrifter och handlingar att inga principer existerar. Den traditionella medicinen hävdar att medicinsk praktik enbart beror på erfarenhet, på vad som kan upptäckas genom att ge mediciner till sjuka.

Deras växlande metoder och teorier, samt snabba upptäckter och förkastande av dessa, vittnar fullt ut om uppriktigheten i deras erkännanden och uttalanden. Homeopatin skiljer sig från allopatin (konventionell medicin) vid denna punkt, och på detta sätt etableras den stora klyftan mellan de två skolorna.

Homeopati bekräftar att det finns principer. Den traditionella skolan ►

förnekar existensen av principer, med till synes god anledning utifrån deras praxis och metoder.

De hanterar endast resultat, observerar bara sjukdomens yttringar och förnekar antingen, eller saknar kunskap om, människans verkliga natur – vad hon är, varifrån hon kommer, och hennes egenskaper i sjukdom eller hälsa.

De säger inget om människan annat än i relation till hennes vävnader; de karakteriserar förändringarna i vävnaderna som sjukdomen och allt som finns av sjukdomen – dess början och dess slut.

I praktiken hävdar de att sjukdom existerar utan orsak. De accepterar inget annat än det som kan kännas med fingrarna, ses med ögonen eller annars observeras med hjälp av sinnena, assisterade av förbättrade instrument.

Fingret förstärks av mikroskopet till en förlängd punkt, och sjukdomens mikroskopiska patologiska resultat noteras och anses vara början och slutet, dvs. resultat utan något som föregår dem. Det är en sammanfattning av allopatins läror om sjukdomens natur.

Men homeopatin uppfattar att det finns något före dessa resultat.

Varje vetenskap lär ut, och varje vetenskaplig undersökning bevisar, att allt som existerar gör det på grund av något som föregår det.

Endast på detta sätt kan vi spåra orsak och verkan i en kedja från början till slut och tillbaka igen från slutet till början. På detta sätt når vi ett tillstånd där vi inte antar, utan där vi vet.

Den första paragrafen i *Organon* kommer att förstås av en oerfaren observatör på ett sätt och av en sann och erfaren homeopat på ett annat. (*notering. För paragraf 1 i*

Organon är innehållet mellan den femte och sjätte upplagan lika. Kents diskussion om "den sjuke" skulle därför kunna relatera till båda upplagorna utan skillnad i kontext.)

Organon § 1:

"Den högsta och enda uppgiften för läkaren är att återställa den sjuke till hälsa, att bota, som det kallas."

Ingen kontrovers uppstår från en ytlig läsning av detta uttalande, och förrän Hahnemanns dolda innebörd av ordet "sjuk" fullt ut avslöjas, kommer läkare från vilken disciplin som helst att hålla med. Idén om vad en person uppfattar som meningen med ordet "sjuk" kan dock skilja sig åt.

Så länge det förblir en fråga om åsikt kommer det finnas skillnader i åsikter; därför måste homeopaten överge blotta åsiktsyttringar. Allopatin bygger på individuella åsikter och dess utövare hävdar att medicinens vetenskap är baserad på konsensus av åsikter.

Men detta är en ovärdig och instabil grund för vetenskapen om att bota sjukdomar.

Det kommer aldrig vara möjligt att etablera ett rationellt system för terapi förrän vi resonerar utifrån fakta som de är och inte som de verkar vara ibland.

Fakta, som de framstår, uttrycks i människors åsikter, men fakta som de är, är fakta och sanningar från vilka doktriner utvecklas och formuleras, vilka tolkar eller öppnar naturens riken i sjukdom eller hälsa. Därför, akta dig för människors åsikter inom vetenskap. Hahnemann har gett oss principer som vi kan studera och utvecklas utifrån.

Det är lag som styr världen, inte åsikter eller hypoteser.

Vi måste börja med respekt för lagen, för

vi har ingen startpunkt om vi inte baserar våra propositioner på lag. Så länge vi erkänner människors uttalanden är vi i ett tillstånd av förändring, för människor och hypoteser förändras.

Låt oss erkänna auktoriteten.

Den sanna homeopaten, när han talar om den sjuke, vet vem det är som är sjuk, medan allopaten inte vet. Den senare tror att huset (kroppen) som människan bor i, som håller på att rivas, uttrycker allt som finns av sjukdom; med andra ord, att vävnadsförändringar (som bara är resultaten av sjukdom) är allt som finns av den sjuke människan.

Den homeopat som observerar de förändringar som framkallas av potentiella läkemedel och som tvingas reflektera, inser att råa läkemedel inte kan bota den sjuke, och att de förändringar de åstadkommer inte är verkligt botande, utan endast något skenbart.

Den moderna fysiologin saknar en vital doktrin i sin undervisning och har därför ingen grund att arbeta utifrån. Läran om den vitala kraften erkänns inte av fysiologins lärare, och därför ser homeopaten att sann fysiologi ännu inte undervisas, för utan den vitala kraften, utan enkel substans, utan det inre såväl som det yttre, kan det inte finnas någon orsak och ingen relation mellan orsak och verkan.

Vad betyder då "den sjuke"?

Det är människan som är sjuk och som ska återställas till hälsa – inte hennes kropp, inte vävnaderna. Du kommer att möta många som säger: "Jag är sjuk." De kan redogöra sida upp och sida ner av symtom, sida upp och sida ner av lidande. De ser sjuka ut. De säger till dig:

"Jag har besökt de mest framstående läkarna. Jag har undersökt mitt bröst, varit

hos en neurolog, låtit en hjärtspecialist undersöka mitt hjärta. En ögonspecialist har undersökt mina ögon. Jag har varit hos gynekologen och låtit undersöka min livmoder," säger kvinnan.

"Jag har blivit undersökt fysiskt från topp till tå, och dessa specialister säger att jag inte är sjuk, att jag inte har någon sjukdom."

Många gånger har jag hört denna historia efter att ha nedtecknat tre eller fyra sidor med symtom. Vad betyder det? Det är sant, att om detta tillstånd fortskrider kommer det att finnas bevis på sjukdom, det vill säga bevis som patologen kan upptäcka vid sin fysiska undersökning.

Men just nu är patienten inte sjuk, säger den "lärde" allopatiska läkaren.

Men vad betyder alla dessa symtom? Jag sover inte på natten, jag har värk och smärtor. Mina tarmar fungerar inte. – *Åh, ja, du har förstoppning*". Det är den första diagnosen som görs av den "lärde" läkaren.

Men kan alla dessa saker existera utan en orsak? Utifrån en åsikt verkar det som om förstoppningen är sjukdomen i sig, men utifrån en annan åsikt kan det verka som om den är orsaken till sjukdomen.

"Diagnosen" tillämpas på det *ena* lika mycket som på det *andra*.

Detta är karaktären hos de nycker som är så vanliga i den traditionella skolans metoder. Dessa symtom är dock bara naturens språk som talar, och tydligt visar den interna naturen hos den sjuke mannen eller kvinnan. Om detta tillstånd fortskrider, bryts lungorna ned. Läkaren säger: – *Åh, nu har du tuberkulos*"; eller en stor förändring syns i levern, och han säger: – *Åh, nu har du fettlever*"; eller albumin dyker upp i urinen, och han säger till patienten: – *Nu kan jag namnge din sjukdom. Du har en form av Brights sjukdom.*" ►

Det är nonsens att säga att patienten inte är sjuk innan sjukdomen lokaliseras. Är det inte uppenbart att denna patient har varit sjuk, och mycket sjuk, ända sedan barndomen?

Med traditionella metoder är det nödvändigt att göra en diagnos innan behandling kan fastställas, men i de flesta fall kan diagnosen inte göras av dessa "specialister" förrän sjukdomens resultat har gjort patienten obotlig.

Ta till exempel ett nervöst barn.

Det har vilda drömmar, ryckningar, orolig sömn, nervös upphetsning och hysteriska yttringar, men om vi undersöker alla kroppens organ finner vi inget fel med dem.

Detta sjukdomstillstånd, om det får fortskrida utan botemedel, kommer om tjugo eller trettio år att leda till förändringar i vävnaderna; organen kommer att påverkas, och då kommer det att sägas att kroppen är sjuk.

Men individen har varit sjuk från början.

Frågan är om vi ska börja med att betrakta sjukdomens resultat eller börja från början med orsakerna.

Om vi har en materialistisk syn på sjukdom, kommer vi också att ha en materialistisk syn på botemedlen.

Om vi tror att ett organ är sjukt och att detta ensam utgör sjukdomen, måste vi känna att vi skulle kunna bota patienten om vi kunde avlägsna organet.

En man har en nekrotisk hand. Om vi tror att bara handen är sjuk, skulle vi tänka att vi har botat patienten genom att amputera handen.

Säg att handen är cancerös.

Enligt denna idé är den cancerös i sig själv och från sig själv, och eftersom vi vet att

han senare skulle dö av cancer i handen, skulle vi samvetsgrant amputera handen och därmed "bota" patienten.

Vid ett utslag på huden skulle vi använda lokala medel för att stimulera hudens funktioner och få det att läka, och om vi trodde att utslaget inte hade någon bakomliggande orsak, skulle vi samvetsgrant tro att vi hade botat patienten.

Men detta är en *reductio ad absurdum**, för inget existerar utan en orsak.

Organen är inte människan.

Människan kommer före organen.

Från början till slut är ordningen i sjukdom densamma som ordningen i botemedel:

* Red not. "*reductio ad absurdum*"

är en latinsk term som betyder "reduktion till det absurda". Det är en logisk argumentationsteknik där man visar att en viss ståndpunkt eller hypotes leder till en motsägelser eller en orimlig slutsats, och därmed är felaktig.

I sammanhanget där termen används i texten handlar det om att illustrera det absurda i att betrakta sjukdom som något enbart materialistiskt och isolerat, utan att ta hänsyn till bakomliggande orsaker. Exemplet med att "bota" en sjukdom genom att ta bort ett sjukt organ (som en cancerdrabbad hand) visar hur denna syn på sjukdom, om den följs fullt ut, leder till orimliga slutsatser – därav "*reductio ad absurdum*".

Genom att påvisa att detta tillvägagångssätt inte håller logiskt, argumenterar Kent för vikten av att se sjukdomens orsaker i det inre, snarare än bara symptomen i det yttre.

Från människan till hennes organ, och inte från organen till människan.

Vem är då denna sjuka människa?

Vävnaderna kan inte bli sjuka om inte något som är föregående dem har blivit rubbat och gjort dem sjuka.

Vad finns det hos denna människa som kan kallas den inre människan?

Vad är det som kan avlägsnas så att allt fysiskt kan lämnas kvar?

Vi säger att människan dör, men hon lämnar sin kropp bakom sig.

Vi dissekerar kroppen och finner alla hennes organ.

Allt som vi känner till genom sinnena tillhör den fysiska människan, allt som vi kan känna med fingrarna och se med ögonen lämnar hon bakom sig.

Den verkligt sjuka människan kommer före den sjuka kroppen, och vi måste dra slutsatsen att den sjuka människan finns någonstans i den del som inte lämnas kvar.

Det som lämnar kroppen är det primära, och det som lämnas kvar är det ultimata.

Vi säger att människan känner, ser, smakar, hör, tänker och lever, men dessa är bara yttre manifestationer av tänkande och liv.

Människan vill och förstår; kadavret vill inte och förstår inte.

Det som försvinner är det som vet och vill.

Det är detta som kan förändras och som kommer före kroppen.

Kombinationen av dessa två, viljan och förståndet, utgör människan; förenade skapar de liv och aktivitet, formar kroppen och orsakar allt som rör kroppen.

Med viljan och förståndet i harmoni har vi en frisk människa.

Det är inte vår avsikt att gå bortom viljan och förståndet, att gå längre tillbaka än dessa.

Det räcker att säga att de är skapade.

Därför är människan viljan och förståndet, och huset hon bor i är hennes kropp.

För att vara en vetenskaplig homeopat måste vi inse att musklerna, nerverna, ligamenten och andra delar av människans fysiska ramverk är en avbild och ett uttryck för den inre människan.

Både den döda och den levande kroppen måste betraktas, men inte från kroppen till livet, utan från livet till kroppen.

Om du skulle beskriva skillnaden mellan två mänskliga ansikten, deras karaktär och allt du observerar i deras handlingar, skulle du i stort sett beskriva viljan.

Viljan uttrycks i ansiktet; dess resultat är präglat på ansiktsdragen.

Har du någonsin studerat ansiktet hos en person som vuxit upp till att bli en mördare eller någon annan sorts skurk?

Finns det ingen skillnad mellan hans ansikte och ansiktet på någon som har viljan att göra gott och leva rättfärdigt?

Gå ner till de lägsta delarna av våra stora städer och studera ansiktena på dessa människor.

Dessa människor är nattens vandrare; de är ute sent på natten och planerar onda gärningar.

Om vi undersöker detta ser vi att deras affektioner är av denna natur.

De bär stämpeln på sina ansikten.

De har onda affektioner och ett ont ansikte.

Ansiktsdragen är då en spegel av hjärtat.

Den allopatiska patologin erkänner inget annat än människans kropp.

Men man kan lätt förvirra en allopat genom att fråga honom vad människans tanke är, vad människan är.

Homeopaten måste bemästra dessa frågor innan han kan förstå sjukdomens orsaker och vad botande innebär. ►

Det är läkarens enda plikt att bota den sjuke.

Det är inte hans enda plikt att bota resultaten av sjukdomen, utan själva sjukdomen.

När människan själv har återställts till hälsa, kommer det att råda harmoni i vävnaderna och i aktiviteterna.

Därför är läkarens enda plikt att bringa ordning till det inre av människan, det vill säga viljan och förståndet förenade.

Vävnadsförändringar är kroppens tillstånd och resultatet av sjukdom.

De är inte sjukdomen.

Hahnemann sa en gång: *"Det finns inga sjukdomar, bara sjuka människor,"* vilket gör det tydligt att Hahnemann förstod att de så kallade sjukdomarna, t.ex. Brights sjukdom, leversjukdom osv., endast är sjukdomens grova resultat, dvs. dess yttringar.

Det finns först en störning i styrningen, och denna fortskrider inifrån och ut tills vi har patologiska förändringar i vävnaderna. Inom dagens medicinska praktik finns ingen tanke på styrning, och endast vävnadsförändringar beaktas.

Den som betraktar sjukdomens resultat som själva sjukdomen och förväntar sig att eliminera dessa som sjukdom, är galen.

Det är en galenskap inom medicinen, en galenskap som vuxit fram ur mildare former av mental oordning inom vetenskapen, tokiga nycker.

Bakterier är resultat av sjukdom

Med tiden kommer vi att kunna visa att de mikroskopiska små livnen inte är orsaken till sjukdom, utan att de kommer efteråt, att de är renhållare som följer sjukdomen och är fullständigt harmlösa i alla avseenden. De är resultatet av sjukdomen, finns där

sjukdomen finns, och genom mikroskopet har man upptäckt att varje patologiskt resultat har sin motsvarande bakterie.

Den traditionella skolan betraktar dessa som orsaken, men vi kommer att kunna visa att sjukdomsorsaken är mycket mer subtil än något som kan visas med ett mikroskop.

Vi kommer att kunna visa genom en stegvis resonemangskedja att det är meningslöst att söka efter sjukdomens orsak med hjälp av de sinnesförmållens verktyg.

I en kommentar skriver Hahnemann:

"Läkarens uppgift är dock inte att konstruera så kallade system genom att sammanväva tomma spekulationer och hypoteser om den vitala processens inre väsen och om hur sjukdomar uppkommer i organismens osynliga inre," osv.

Vi vet att folk i dag är fullt nöjda om de kan få namnet på den sjukdom de tros ha, en idé som är inlindad i någon fin teknisk term.

Detta är en följd av den gamla dumheten att namnge sjukdomar.

Förutom i ett fåtal akuta sjukdomar kan ingen diagnos ställas, och ingen diagnos behöver ställas förutom att patienten är sjuk.

Ju mer man tänker på sjukdomens namn, desto mer skymmer man sikten i sökandet efter ett botemedel, eftersom sinnet då endast fokuserar på sjukdomens resultat och inte på bilden som uttrycks i symtomen.

En patient på tjugofem år, med allvarliga arvsskador och tjugio sidor med symtom, kan vara fullständigt botbar om behandlingen påbörjas i tid.

Efter att ha behandlats kommer det inte att finnas några patologiska resultat; han

kommer att leva till hög ålder utan några vävnadsförstörelser.

Men om denna patient inte botas i detta tidiga skede kommer sjukdomens resultat att framträda i enlighet med hans livsvillkor och arv.

Om han är sotare kommer han att drabbas av sjukdomar som är vanliga bland sotare. Om hon är hembiträde kommer hon att drabbas av sjukdomar som är vanliga bland hembiträden, osv.

Denna patient har samma sjukdom som han hade när han föddes.

Denna rad av symtom representerar samma tillstånd före de patologiska förändringarna som efter.

Och det är sant, om han har en lever-sjukdom, hjärnsjukdom eller någon annan av de många vävnadsförändringar som kallas sjukdomar, måste du gå tillbaka och hitta dessa exakta symtom innan du kan skriva ut rätt botemedel.

Att ordinera för sjukdomens resultat orsakar förändringar i dessa resultat men inte i sjukdomen, förutom att påskynda dess utveckling.

Vi ser ofta särdrag som går igenom familjer. I början finns detta primära tillstånd, som endast presenteras genom tecken och symtom, och hela familjen behöver samma botemedel eller ett besläktat botemedel. Men i en medlem av familjen utvecklas tillståndet till cancer, i en annan till tuberkulos, och så vidare – men allt från samma gemensamma grund.

Detta grundläggande tillstånd, som ligger bakom människosläktets sjukdomar, måste förstås.

Utan en förståelse för detta är det omöjligt att förstå de akuta miasmatiske sjukdomarna, vilka kommer att behandlas senare.

Det är ett välkänt faktum att vissa personer är mottagliga för en viss sak medan andra inte är det.

När en epidemi drabbar landet, blir bara ett fåtal sjuka.

Varför är vissa skyddade och andra mottagliga?

Dessa frågor måste lösas med hjälp av homeopatins doktriner.

Idiosynkrasier måste förklaras.

Många läkare slösar bort sin tid på att söka efter de saker som gör deras patienter sjuka.

Den sjuka människan blir sjuk under alla omständigheter, medan den friska människan skulle kunna leva i en pesthärd utan att bli sjuk.

Det är inte läkarens huvudsakliga uppgift att söka efter sjukdomens orsaker i floderna, källarna eller i maten vi äter.

Hans uppgift är att kartlägga sjukdomens symtom tills ett botemedel hittas som täcker störningen.

Det botemedel som skulle framkalla liknande symtom hos en frisk människa är den avgörande lösningen, det nödvändiga motgiftet som övervinner sjukdomen, återställer viljan och förståndet till ordning och botar patienten.

Att förstå människokroppens sanna natur och utifrån detta närma sig sjukdom öppnar ett fält för vetenskapliga undersökningar.

Sjukdom kan förstås genom studiet av läkemedelsprövningar på den friska människokroppen.

Hahnemann använde sig av den information som han på detta sätt erhöll när han uttalade att sinnet är nyckeln till människan.

Symtom som påverkar sinnet har visat sig vara de viktigaste symtomen både för ett botemedel och för en sjukdom, enligt alla hans efterföljare. ►

Människan består av vad hon tänker och vad hon älskar – och inget annat. Om dessa två centrala delar av människan, viljan och förståndet, separeras, innebär det galenskap, oordning och död. Alla läkemedel påverkar först viljan och förståndet (ibland i hög grad båda), vilket påverkar människans förmåga att tänka eller vilja, och slutligen kroppen, dess funktioner och förmågor.

Vid studiet av *Aurum* finner vi att läkemedlet främst stör affektionerna. Människans högsta möjliga kärlek är kärleken till livet.

Aurum förstör denna kärlek så till den grad att personen inte längre älskar sitt liv och kan begå självmord.

Argentum, å andra sidan, förstör människans förstånd så att hon inte längre är rationell; hennes minne är helt förstört. Så är det med varje provat läkemedel i *Materia Medica*.

Vi ser hur de först påverkar människans sinne och sedan går vidare till den fysiska kroppen, utåt till huden, håret och naglarna.

Om läkemedel inte studeras på detta sätt, kommer vi inte att ha någon användbar kunskap om dem.

Materia Medica har upprättats på denna grundval.

Sjukdom måste därför undersökas noggrant genom en analys av de element som utgör de morbida förändringar som existerar i likhet med läkemedelssymtom.

I den utsträckning läkemedel i provningar på friska människor har framkallat symtom på de yttre manifestationerna, måste vi studera sjukdomar med hopp om att anpassa läkemedel till sjukdom hos människor under lagen om likheter. Symtom på de yttre resultaten, funktionella symtom, sensoriska symtom och sinnessymtom är alla användbara och får inte förbises.

Idén om sjukdom hos en människa måste formas utifrån idén om sjukdom som uppfattas i vår *Materia Medica*.

När vi förstår sjukdomens natur genom en läkemedelsbild, måste vi på samma sätt uppfatta sjukdomens natur hos en människa som ska botas.

Därför måste vår idé om patologi anpassas till en sådan *Materia Medica* som vi besitter, och vi måste upptäcka på vilka sätt dessa är lika för att bota de sjuka.

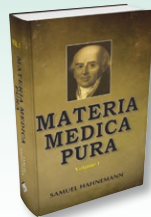
Symtomens totalitet, noggrant nedskrivna, är allt vi vet om sjukdomens inre natur. Sedan kommer en korrekt administrering av det liknande läkemedlet att utgöra läkekonstens verkliga essens.

Materia Medica är en central del av den klassiska homeopatins verktyg och referensmaterial. För en homeopat är det en slags farmakologisk handbok som beskriver de olika medel (remedier) som används inom homeopatin. Den innehåller detaljerad information om varje medels ursprung, verkan och de symtom det är avsett att behandla.

förord och översättning, Dan Jernebring

 NAKH SEMINARIER	
DATUM	<i>Våren -25</i>
MÅNDAG 27 JANUARI	Öppet Seminarie via Zoom Patientfall Kvinna med Alkoholism botad snabbt Tid 18:00 - 20:00 Kostnad 150 kr
MÅNDAG 24 FEBRUARI	Öppet Seminarie via Zoom Patientfall Kvinna med Reumatism Tid 18:00 - 20:00 Kostnad 150 kr
MÅNDAG 24 MARS	Öppet Seminarie via Zoom Patientfall Man 23 år med eksem och extrem trötthet Tid 18:00 - 20:00 Kostnad 150 kr
LÖRDAG - SÖNDAG 3-4 MAJ	Öppet Helg Seminarie med Homeopat Andrew Ward, England Grand Hotell i Norrköping Kostnad 1600 kr
	Anmälan till info@nakh.se
	Betalningsuppgifter Bankgiro 5852-0594 eller Swish 123 073 77 67 Märk betalningen med <i>Ditt namn</i> Org nr 556449-8037 VAT nr SE556449803701

Materia Medica

Föreställ dig att du står inför en bok fylld av kunskap om hur naturens små, osynliga krafter kan påverka människans hälsa och välbefinnande. Denna bok är inte vilken medicinsk handbok som helst, utan en port till en värld där varje individ ses som unik, där kropp och livskraft samspelar i harmoni eller konflikt. Materia Medica, homeopatins hjälpreda, är just en sådan bok – en samling av läkemedel och deras gåtfulla, men noggrant utforskade, egenskaper. Vad döljer sig egentligen bakom dessa sidor? Och hur kan något så subtielt som en utspädd substans påverka livets balans? Låt oss dyka in i Materia Medicas fascinerande värld och upptäcka dess beståndsdelar.

Vad innehåller en Materia Medica?

Ursprung av medlet: Beskrivning av den substans som medlet är framställt av. Detta kan vara växter, mineraler, djurprodukter eller andra naturliga ämnen.

Symtomprofil: En detaljerad lista över de symtom som medlet kan behandla eller lindra. Detta bygger på både prövningar (där friska individer tar medlet och dokumenterar symtom) och kliniska observationer.

Indikationer: Information om vilka typer av patienter eller tillstånd som medlet kan vara lämpligt för.

Modaliteter: Omständigheter som påverkar patientens symtom – till exempel förbättring eller försämring av symtom vid specifika tider på dygnet, väderförhållanden eller rörelse.

Hur används Materia Medica?

Homeopater använder Materia Medica för att:

- Identifiera ett medel som matchar patientens unika symtom och tillstånd (den så kallade similia-principen).
- Förstå vilka effekter ett visst medel kan ha och dess möjliga användningsområden. Lära sig mer om nya eller ovanliga läkemedel.

Vad skiljer Materia Medica från vanliga medicinska handböcker?

I konventionella medicinska handböcker är fokus på biologiska och farmakologiska effekter av kemiska läkemedel och standardiserade behandlingar. Materia Medica, däremot, baseras på en holistisk och individuell ansats, där varje patients fysiska, emotionella och mentala symtom tas med i beräkningen. Den betonar också att behandlingen är individuell snarare än generellt anpassad för en "sjukdom".

Exempel på klassiska Materia Medica

"Materia Medica Pura" av Samuel Hahnemann: Grundaren av homeopatin, Hahnemann, beskrev i denna bok resultaten av sina prövningar av olika homeopatiska medel.

"Kent's Materia Medica" av James Tyler Kent: En av de mest använda Materia Medica som ger en omfattande beskrivning av många medel.

För en homeopat är Materia Medica lika oundgänglig som en lagbok är för en jurist.

text, Dan Jernebring

Seminariehelg

Helgen den 9–10 oktober så var det dags igen för en spännande och lärorik seminariehelg med homeopat Gunnar Jansson från Norrköping. Vi som deltog är färdigutbildade homeopater och studerande dito. Många var på plats i Norrköping och en del anslöt online.

Gunnar Jansson inledde helgen med att välkomna alla deltagare, både vi som fanns på plats och de som anslöt sig online. Oavsett om du är nybörjare eller har många års erfarenhet, upplever jag dessa helger som mycket lärorika. Även Gunnar, med sina 47 års erfarenhet som praktiskt utövande homeopat, uppger att han fortfarande lär sig nya saker. Ibland händer det att någon av hans studenter hittar någon behändig liten rubrik i repertoriet som han inte kände till. Homeopati är med andra ord ett livslångt lärande. Något som är unikt med Gunnars undervisning är att den till stor del bygger på filmade möten med patienterna. Givetvis så har patienterna givit sitt skriftliga medgivande till detta.

Helgen inleddes med en genomgång av det patientfall som vi hade fått tillsänt oss några veckor tidigare.

Här får vi följa en sextonårig flickas tillfrisknande med diagnosen PANS (Pediatric Acute-onset Neuropsychiatric Syndrome). I detta fall så orsakades hennes tillstånd av en kränkning i skolan: en pojke hade inför andra elever dragit ned hennes byxor och tagit henne på bröstet. Dagen detta hände så kom flickan hem från skolan och var trött och ledsen. Lite senare så

Gunnar Jansson

får hon smärtsamma kramper i huvud, armar och ben. Flickan bär även på en rädsla för att någon ska döda henne och har hörselhallucinationer av klasskamrater som retar henne. Hon får flera noggrant utvalda medel som successivt leder mot ett tillfrisknande både på det mentala och fysiska planet.

Därefter så visade Gunnar en video på en elvaårig flicka som har fått diagnosen lindrig funktionsnedsättning och har svårigheter med socialt samspel. Flickan pratar ogärna med andra och sitter ensam i skolan. Hon har många negativa tankar. Vid tillsägelser blir hon arg och utåtagerande. Uppväxten har präglats av många gräl och framförallt mammans ilskebrott. Pappan har nu ensam vårdnad om flickan. Hon får ett medel som är stort mot undertryckta känslor. Inledningsvis så får hon en förstförsämring i form av humörsvängningar och gråt men även ►

utsöndringar i form av slem från näsa och mun. Därefter inträder en successiv förbättring där flickan blir både lugnare i sitt humör och gladare.

I nästa patientfall så får vi möta en sextioårig kvinna med kronisk urinvägsinfektion vilket yttrar sig som urinträngningar och smärta vid urinering. Detta visar sig senare vara en så kallad "smekmånadscystit". Hon har haft urinvägsinfektion av och till alltsedan sitt första samlag vid femton års ålder. Hon lever i en besvärlig parrelation med en man som fortfarande har en nära relation med sitt ex och sina numera vuxna barn. Patienten får ett medel och blir frisk från sin urinvägsinfektion, och mår rent allmänt mycket bättre.

Nästa patient är en kvinna med ett stort, svårläkt sår på vaden. Hon har blivit biten av en hamster, och slog lite senare upp såret igen på en vedbit och fick i samband med detta en stelkrampspruta. Utöver såret så upplever patienten att hon alltid är trött med ilskeutbrott över ibland triviala saker. Här får vi stifta bekantskap med ett medel som ofta botar svårläkta sår med en brännande, plågsam värk. Under läkeprocessen så kommer även gamla besvär tillbaka, som till exempel en ögoninfektion. Vid sista besöket så mår hon allmänt mycket bättre, hon är gladare, piggare och det svårläkta bensåret är på väg att läka och minska omfång. I ett annat videofall så fick vi möta en kvinna diagnosticerad med Parkinsons sjukdom sedan flera år tillbaka.

Patienten har påtaglig tremor med allmän muskelsvaghet och ostadig balans när hon går. Senorna har även dragit ihop sig i händerna och hennes röst är svag och monoton. Här krävs det flera medel och behandlingsperioden sträcker sig över fyra år. Det sista mötet med patienten är för mig oförglömligt! Skakningarna är borta, hennes röst och mimik är återställda, sammandragningarna i senor och muskler har gått tillbaka och hon reser sig upp till stående utan nämnvärd ansträngning. Hon har tillfrisknat från en sjukdom som enligt sjukvården är obotlig. Det är inte ovanligt att det är patientens mat och dryck preferenser som avgör vilket medel som hen till slut får. I detta fall så var hennes sug efter mörk choklad och bittra drycker det som bestämde valet av det medel som behandlingen inleddes med.

Efter intressanta fallstudier åtnjuts en god middag.

Helgens sista patient som vi fick träffa är en tolvårig flicka som är djupt deprimerad med självmordstankar sedan ett år tillbaka. Hon har genomgått utredningar via BUP, vilket mynnade ut i flera diagnoser: ADHD, GAD, social fobi samt generell ångest och depression. Hon brukar bli lite bättre under sommaren.

Hon förmår inte gå i skolan på grund av ljud- och ljuskänslighet, flickan har även svårt att ta till sig undervisningen och känner sig utanför. Hon har flera besvikelser sedan tidigare: i årskurs sex och i förskoleklass så blev patienten sviken av sina bästa kompisar. Hon är apatisk, deprimerad och gråter, men hon kan även bli okontrollerat arg och är då rädd att hon

ska slå någon familjemedlem. Hon har en stor oro och omsorg för sina närmaste, att det ska hända dem något. Hon får panikattacker då hon är frånvarande med skakningar i benen och händerna samt hjärtrusningar. Blir kallsvettig och stående, kan inte röra på sig då. Efter det sista givna medlet så får Gunnar ett brev av mamman där hon berättar att dottern har återfått livsglädjen och mår mycket bättre. Lördagskvällen bjuder på en uppskattad och traditionsenlig middag, denna gång på Gamla Bryggeriet. Det blev många skratt och intressanta samtal kring homeopati och annat.

text, Susanna Norén

**Bli känd med
"Kejsaren av
alla svampar"?**

**Se vårt sortiment på vårans hemsida
eller kontakta oss för mera information.**

**www.jiba.se
0525-662 66 | order@jiba.se**

Utforska dina föreställningar: Är du påverkad av andras åsikter?

Hur vet du att du verkligen förstår vad som är sant? Hur upptäcker du att du är påverkad av de föreställningar och normer som andra har lagt på dig? Tänk ett ögonblick på hur vi förstår hunger – inte som en teori, utan som ett faktum. Kroppen signalerar ett behov, och vi reagerar. På samma sätt kan vi fråga oss: Hur upptäcker vi att vi faktiskt är präglade att tänka och känna på ett visst sätt om ett ämne som exempelvis homeopati? Vems åsikter följer vi oreflekterat och varför?

Vi möter ofta utmaningar och ifrågasättanden i våra liv. Hur reagerar du när du hör någon säga att ”homeopati är en bluff”? Reagerar du instinktivt och bejaktar det för att du är osäker på läkemetoden, känner du dig trygg i att tillhöra gruppen som kritiserar, eller känner du ett behov av att försvara homeopatin? Dina reaktioner är en spegel av din prägling – av din uppväxt, din närmiljö, utbildning och de auktoriteter som påverkar dig.

Prägling i praktiken

Låt oss titta närmare på hur präglingen fungerar i vardagen:

Nyhetsrubriker och forskning

Du kanske läser en artikel i en vetenskaplig tidskrift eller ser en nyhetsrapport som hävdar att homeopati inte har någon vetenskaplig grund. Hur reagerar du? Tar du det som en absolut sanning eftersom

Foto: Cristian Rojas.

det publiceras av en ”auktoritet”? Eller tänker du: *”Vilka premisser ligger bakom denna studie? Hur har forskningen utformats? Kan det finnas aspekter som förbises?”*

Ett exempel på detta är när studier om homeopati ignorerar den individuella anpassningen av behandling som är central för metoden. Många studier testar en homeopatisk substans på samma sätt som ett konventionellt läkemedel, utan att

ta hänsyn till hur homeopatin fungerar i praktiken. Att reflektera över sådana detaljer kräver att vi ser bortom rubrikerna. När vi gör det, så när vi frågor som behöver besvaras för att vi ska kunna närma oss riktig förståelse av vad vi från början endast hade fragment av. Ofta är det fragment av helheten som presenteras för oss och dessa små fragment kommer aldrig kunna ge dig den sanna bilden av det som presenteras.

Social påverkan och gruptryck

Hur påverkas du av människor omkring dig? Om dina vänner eller familjemedlemmar är skeptiska till homeopati, märker du hur deras attityder formar dina egna tankar? Kanske undviker du att tala om ämnet för att slippa konfrontation. Detta är också en form av prägling – rädslan för att bryta mot gruppens normer.

Fråga dig själv: Är det jag känner och uppfattar verkligen mitt eget, eller är det en spegel av vad andra har sagt till mig? Att våga stå upp för sin egen uppfattning på något – eller ens sin vilja att utforska det öppet – är ett viktigt steg i att bryta präglingen.

Personlig erfarenhet kontra teorier

Om du själv har upplevt att homeopati fungerar, kanske genom att se hur en behandling hjälpt dig eller någon nära dig, kan detta stå i konflikt med vad du hör från kritiker. Här kan din prägling visa sig genom tvivel: *"Kan mina egna upplevelser verkligen stämma, när så många 'experter' säger motsatsen?"*

Detta är ett avgörande ögonblick. Kan du lita på din egen erfarenhet och samtidigt vara öppen för att granska den? Det är

här det självständiga tänkandet börjar, ett tänkande som är fri från andras åsikter och ställningstagande.

När störningen leder till klarhet

Det är ofta i tider av konflikt eller utmaning som vi får möjlighet att se hur pass fastbunden vår prägling är. Tänk på följande scenario: Du har länge trott på homeopati och använt det framgångsrikt, men en vän visar dig en vetenskaplig artikel som avfärdar metoden som placebo. Hur reagerar du? Blir du defensiv, ignorerar kritiken eller börjar du undersöka på djupet? Att våga stanna upp och fråga: *"Kan detta vara sant?"* är inte en svaghet, utan en styrka. Det betyder att du tar dig själv och ämnet på allvar. Du börjar skilja på vad som är dina egna övertygelser och vad som är andras påståenden.

Våga ställa frågan

Vi uppmuntrar dig som läsare av *Tidskrift för homeopati* att inte ta något för givet, varken det vi publicerar eller det som sägs av homeopatins kritiker. Fråga dig själv: *Vad är sanningen här?* Testa, utforska och dra egna slutsatser. Om du finner dig nöjd med vad auktoriteter säger – oavsett om det är att homeopati är verkningslöst eller att det är en mirakelkur – så lever du kanske i en bekväm bubbla av föreställningar. Men om du känner en gnista av ifrågasättande, om du vill veta vad som verkligen är sant, då är det där ditt verkliga självständiga tänkande börjar.

Ett steg mot ökad självständighet

När vi ifrågasätter vår prägling, vare sig det gäller vår nuvarande syn på homeopati eller något annat, tar vi ett steg mot ökad självständighet och klarhet. Kom ihåg: En ►

störning – vare sig det är en konflikt, kritik eller ett hot mot dina övertygelser – är inte något att frukta. Det är en möjlighet att bryta igenom dina föreställningar och se världen med nya ögon. Vågar du ställa frågan: Är det jag tror verkligen sant? Anta ingenting som sant bara för att en auktoritet påstår det, eller för att redaktören för denna tidskrift framställer ett innehåll på ett visst sätt. Låt istället din

fulla uppmärksamhet söka efter en egen förståelse av det som presenteras. Hur gör du det? Genom att läsa, reflektera och fråga dig själv: Vad bygger detta på? Hur relaterar det till mina egna observationer och erfarenheter? Gör det på egen hand, utan att låta dina tidigare föreställningar styra dig. Först då kan du börja se klart och tydligt på det som läggs fram för dig.

text, Dan Jernebring

Att förstå homeopati är att lyssna
bortom det inlärd, att höra kroppens
viskning där vetenskapen ännu tvekar.
Sann insikt föds inte i ekot av andras
åsikter, utan i den tysta reflektionen över
vad som verkligen helar.

Engagera dig i SFVH – Hjälp oss forma framtiden!

Valberedningen söker engagerade och kompetenta personer till styrelsearbete och andra nyckelfunktioner inom föreningen. Vi vill ha din hjälp att hitta de bästa kandidaterna!

Har du en kollega eller medlem du tycker skulle passa i styrelsen eller i en annan viktig roll? Eller är du själv intresserad av att bidra? Skicka in ditt förslag med en kort motivering och personens expertområde till

sfvhvalberedningen@gmail.com.

Sista datum för nomineringar: 5:e mars

Kriterier: Vi söker personer med kunskap inom homeopati, ekonomi, organisationsutveckling, kommunikation eller andra relevanta expertområden.

Tillsammans bygger vi en stark och framåtblickande förening!

NAKH SEMINARIE I
KLASSISK HOMEOPATI
med

Andrew Ward

LÖR - SÖNDAG

3 - 4

Maj 2025

Lördag 09-30 – 17.00

Söndag 09.00 – 15.00

GRAND HOTELL NORRKÖPING

Live eller via Zoom

Kostnad: 1 600:-

Inbetalas på Bankgiro 5852-0594 eller Swish 123 073 77 67
Anmälningavgift 400:- senast 18/4

Anmälan till info@nakh.se

Yrkesverksam i över 33 år har Andrew specialiserat sig på
långvariga, kroniska sjukdomar. Han kommer visa flertalet
patientfall från första besöket till fullt frisk.

Välkommen!

hälsar Gunnar och Ing-Britt Jansson

Andrew Ward

Homeopatin i historien:

Metropolitan Hospital och dess bidrag under influensapandemin

Under det tidiga 1900-talet stod Metropolitan Hospital i New York som en fyrbåk för homeopatisk medicin. Dess roll under den stora influensapandemin 1918–1919 och första världskriget lyfter fram homeopatins betydelse inom medicinsk vård under denna epok. Sjukhusets insatser och unika tillvägagångssätt erbjuder en fascinerande inblick i hur homeopati användes i praktiken vid en tid då traditionell medicin fortfarande utvecklades.

Metropolitan Hospital: Världens största homeopatiska sjukhus

Metropolitan Hospital var inte bara ett av världens största allmänna sjukhus utan också det mest framstående sjukhuset under homeopatisk ledning. Med en kapacitet på 1 897 sängar innan första världskriget tog sjukhuset emot enbart välgörenhetspatienter, vilket gjorde dess vård tillgänglig för de mest utsatta i samhället. Dess belastning var ofta betydande, med en överbeläggning på 20 % redan i januari 1915, då 2 238 patienter rapporterades vara inlagda.

Under influensapandemin

Influensapandemin 1918–1919, som krävde miljontals liv globalt, var en av de mest förödande hälsokriserna i modern tid. Metropolitan Hospital stack ut genom att använda homeopatiska behandlingar för att hantera den massiva tillströmningen av

Dr. John Renner

patienter. Trots den enorma belastningen hade sjukhuset anmärkningsvärt låga dödlighetssiffror, vilket tillskrevs dess homeopatiska metoder.

Dr. John Renner, en respekterad röst inom homeopatin, beskrev i sin självbiografi hur Metropolitan Hospital uppnådde dessa resultat under ledning av Senator Royal Copeland, sjukhusets chef och senare New Yorks hälsokommissionär. Copeland tilldelades en hedersbetygelse för sitt arbete, och hans användning av homeopatisk medicin ansågs vara en avgörande faktor bakom sjukhusets framgångar.

Under första världskriget

Under första världskriget bidrog Metropolitan Hospitals personal till krigsinsatsen genom att tjänstgöra vid Base Hospital No. 48, ett fältsjukhus i Europa. Trots

att en stor del av personalen skickades till stridszonen fortsatte sjukhuset i New York att verka med full kapacitet. Denna dubbelbelastning är ett vittnesbörd om sjukhusets organisatoriska styrka och personalens hängivenhet.

Kritiska perspektiv på homeopatin

Dr. Renner var inte enbart en förespråkare utan även en kritisk röst inom homeopatins utveckling. Han betonade behovet av att registrera kvalificerade utövare och skydda professionen mot inkompetens och kvacksalveri. I sin bok *”Brass Tacks”* diskuterade han hur homeopatin påverkades negativt av interna stridigheter och framväxten av oseriösa praktiker som förkastade vetenskapliga metoder.

Metropolitan Hospitals arv

Metropolitan Hospital spelade en avgörande roll under en av de mest turbulenta perioderna i modern medicinsk historia. Dess insatser under influensapandemin och första världskriget visar tydligt homeopatins potential när den praktiseras på ett organiserat och evidensbaserat sätt. Sjukhusets arbete med välgörenhetspatienter och dess låga dödlighetssiffror

”

Dr. Renner var inte enbart en förespråkare utan även en kritisk röst inom homeopatins utveckling.

under pandemin är ett arv som förtjänar fortsatt uppmärksamhet och studium. Metropolitan Hospital står som ett exempel på hur homeopati kunde integreras i storskalig medicinsk vård och erbjuda effektiva lösningar under krisperioder. Dess historia påminner oss om vikten av att kombinera innovation, professionalism och vetenskaplig noggrannhet för att uppnå verkliga framsteg inom medicin.

text, Dan Jernebring

Källor

1. Council on Medical Education of the American Institute of Homoeopathy. Hospitals and Sanatoriums of the Homoeopathic School of Medicine. Chicago, 1916: 25.
2. Adelaine Suits. Brass Tacks: Oral Biography of a 20th Century Physician. Ann Arbor: The Halyburton Press, 1985: 79–82.
3. Artikelkälla: When will this trend end? | NZ Homeopathic Society.

Våra tre grundläggande principer

Urval från "Lessons in Pure Homeopathy"
av Adolph Lippe, MD

Våra tre grundläggande principer är:

1. Lagen om likhetens princip;
2. Det enskilda läkemedlet;
3. Den minsta möjliga dosen;

Dessa tre grundläggande principer utgör en nödvändig treenighet – en oskiljbar enhet – och att separera någon av dem innebär att förkasta alla.

Dessa, liksom alla andra påståenden, kan demonstreras antingen genom argument (logiskt) eller genom fakta (praktiskt), och måste kunna uthärda båda demonstrationerna om de är sanna.

En logisk demonstration av dessa påståenden presenterades för våra läsare i volym 2, sidan 85, av "Hahnemannian Monthly". Vi antar att majoriteten av läsarna av denna tidskrift har förstått denna typ av demonstration. Eftersom det verkar som att vårt resonemang inte helt förstås av en minoritet, och vi anser att minoriteter också har rättigheter – även om denna minoritet endast består av en person – måste vi ge denne rätten att kräva klarhet. Om denna minoritet består av en eller flera individer som inte har haft möjlighet att utveckla logiskt tänkande, vilket är en sällsynt brist bland medlemmar av ett "lärt yrke", ser vi det som vår plikt att använda en demonstration som är så tydlig, praktisk och anpassad till deras förståelse att det inte ska finnas några rimliga tvivel om deras förmåga att förstå oss fullt ut.

Alla som bekänner sig till att vara homeopater har åtminstone för tillfället

accepterat vår första grundprincip – åtminstone säger de det. Att förneka de två andra principerna som en nödvändig följd av den första visar att de aldrig har förstått den fullt ut. Detta kommer vi nu att visa genom praktiska tillämpningar.

Anta att vi kallas till en patient som kräks. Enligt lagen om likhetens princip ger vi ett medel som kan framkalla kräkning – alltså en medicinsk substans som har förmågan att orsaka kräkning. Vi vet att **Ipecacuanha, Antimonium tartaricum, Lobelia, Nux vomica, Veratrum album** etc. framkallar kräkning.

Alla är emetiska medel (*Red. Not: Emetiska medel betyder medicinska substanser som framkallar kräkning. I kontexten av homeopati refererar "emetiska" medel till substanser som kan orsaka kräkning som en del av deras primära farmakologiska effekt.*)

och därmed liknande; ska vi då ge dem alla i rotation eller blanda dem tillsammans? Ett sådant tillvägagångssätt ger ingen framgång. Men om vi studerar närmare lär vi oss att även om likhetslagen är en sann princip kräver den en ytterligare definition för att med säkerhet kunna tillämpas vid sjukdomsbot.

Homeopatin lär oss att patientens karaktäristiska symtom måste överensstämma med de karaktäristiska symtomen hos läkemedlet. Vi följer Hahnemanns råd i *Organon* om hur man undersöker en patient. Genom att använda *vår Materia Medica* för att känna till läkemedlets karaktäristiska symtom identifierar vi i ett fall av kräkning, exempelvis hos ett barn, följande:

Barnet är kraftigt byggt, 18 månader gammalt, håller på att få tänder, är förstoppat, kräks mat och mjölk som luktar surt. I enlighet med lagen om likhetens princip, som Hahnemann lärde oss, administrerar vi **Calcareo carbonica** istället för något av de vanliga emetiska medlen. Detta barn botas av **Calcareo carbonica**, inte av emetiska medel.

Ett annat exempel är ett barn som kräks och har diarré, där båda symtomen uppträder så snart barnet dricker något. I detta fall hjälper inget emetiskt medel; den lämpliga lösningen är **Croton tiglium**.

I ytterligare ett exempel lider en vuxen av kräkning efter att ha druckit kallt vatten. Den karaktäristiska egenskapen är att kräkning inträffar först när vattnet värms upp i magen. Här är lösningen **Phosphorus**, inte något av de vanliga emetiska medlen.

Dessa exempel visar att vi måste acceptera den första principen som Hahnemann lärde ut, inklusive dess tolkning, för att lyckas bota. Vi måste veta hur

man undersöker patienten och förstår läkemedlets verkan på organismen.

Likaså, när det gäller den andra principen – det enskilda läkemedlet – finner vi att kombinationer av medel ofta leder till misslyckanden, medan ett enda rätt valt läkemedel leder till framgång. På samma sätt innebär den tredje principen – den minsta möjliga dosen – att vi söker den dos som är tillräcklig för att bota utan att orsaka skada.

Hahnemann betonade dessa tre principer i sitt arbete, och de utgör grunden för homeopatins framgång. Att förkasta någon av dem innebär att avvisa Hahnemanns skrifter och hans metod att bota.

Homeopati har stått emot både okunskap och kritik, och dess principer fortsätter att visa sin sanning genom praktisk tillämpning.

översättning, Dan Jernebring

FAKTARUTA Adolph Lippe, MD

- Namn: Adolph Lippe (ursprungligen Adolph von Lippe)
- Född: 11 maj 1812, Göppingen, Württemberg, Tyskland
- Död: 23 januari 1888, Philadelphia, Pennsylvania, USA
- Yrke: Homeopatisk läkare och pedagog
- Utbildning:
 - o Läkarutbildning vid universitetet i Berlin och universitetet i Giessen.
 - o Studerade under den berömda homeopaten Dr. Samuel Hahnemann i Köthen, Tyskland.

Vision:

- Förespråkade strikt efterlevnad av homeopatins tre grundprinciper: lagen om likhetens princip, det enskilda läkemedlet och den minsta möjliga dosen.
- Kritiserade avvikelser från klassisk homeopati och betonade vikten av noggranna, logiska och praktiska tillämpningar.

Vad är homeopati?

Den homeopatiska metoden, utvecklad av Dr. Samuel Hahnemann i Tyskland under det sena 1700-talet och tidiga 1800-talet, härstammar från de grekiska orden för ”lika” (homoios) och ”lidande” (pathos) representerar en unik syn på hälsa och sjukdom.

Likhetens Lag: ”Similia Similibus Curentur”

Homeopatins kärna är principen att ”det som orsakar sjukdom hos de friska kan behandla liknande tillstånd hos de sjuka.” Denna filosofi, utgör grunden för hur homeopater närmar sig behandlingen av sina klienter.

Individuell Behandling: Bortom Symtom

Homeopati ser inte sjukdomar som isolerade entiteter utan fokuserar på sjuka individer som helheter. Genom att stimulera kroppens egen försvarsmekanism initierar ett noga utvalt homeopatiskt medel en läkningsprocess. Denna individcentrerade ansats skiljer sig markant från konventionell medicin, där diagnoser ofta leder till standardbehandlingar.

Prövningar av Homeopatiska Läkemedel

Forskning inom homeopati sträcker sig

tillbaka till Hahnemanns tid och innefattar detaljerade studier av hur olika ämnen påverkar friska människor. Dessa tester är avgörande för att fastställa vilka symptom ett ämne kan framkalla, vilket sedan dokumenteras i homeopatins Materia Medica.

Potensering: Kraften i Minsta Dosen

Homeopatiska medel tillverkas genom en process som kallas potensering, där substansen späds och skakas upprepade gånger. Detta ökar medlets ”energi-innehåll” medan den fysiska mängden minskar, vilket ger upphov till högre potenser där inga mätbara spår av ursprungsmaterialet återfinns.

Vad kan Homeopati Behandla?

Enligt professor George Vithoulkas, författare till ”Homeopati Energimedecin”, svarar en rad sjukdomstillstånd väl på homeopatisk behandling. Dessa inkluderar bland annat kronisk huvudvärk, allergier, magproblem och mer specifika tillstånd som idiopatisk trigeminusneuralgi (intensiva och kortvariga smärtattacker i ansiktet). Vithoulkas betonar att många av dessa tillstånd är manifestationer av djupare underliggande patologier och att tidig intervention av en skicklig homeopat kan förbättra tillstånd såsom multipel skleros och kroniskt trötthetssyndrom etc.

Homeopati erbjuder en alternativ väg till läkande, där fokus ligger på den enskilda patienten och hans eller hennes unika symptomprofil, vilket bryter ny mark i förståelsen för hälsa och sjukdom hos allt fler.

text, Dan Jernebring

**KURSSTART
5 MARS 2026**

KLASSISK HOMEOPATI
IRISDIAGNOSTIK

BASMEDICIN
SCLEROLOGI

Yrkesutbildning i klassisk homeopati

Treårig yrkesutbildning

ArcanumSkolan utbildar Sveriges ledande homeopater i klassisk homeopati. Undervisningen sker via live webinarer och i skolans webbaserade utbildningsplattform. Där har du kontakt med den undervisande läraren och kurskamrater.

Du kan via vår webbaserade undervisningsplattform studera och genomföra delar av undervisningen i din egen takt på tider som passar dig. Du utbildar dig i klassisk homeopati enligt Dr. Samuel Hahnemann som grundade den klassiska homeopatin där den homeopatiska teorin, filosofin och metodiken omsätts i praktiken. Du kommer också att studera de homeopatiska läkemedlen och lära dig om potenser och ordination av dessa.

Vi har en tydlig utbildningsplan och arbetsplan som lotsar dig framåt, både teoretiskt och praktiskt mot att bli en självständig homeopat. Utbildningen är upplagd så att du skall kunna arbeta parallellt med dina studier. Studietakten är 50%.

Välkommen att kontakta oss för mer information

Homeopati

– Ett tryggt vårdalternativ

Vad krävs för att nå ut och få acceptans?

Enligt Dr. Stephan Baumgartners forskning vid *The Homeopathy Research Institute (HRI)* visar kliniska studier att patienter som behandlas med homeopati hos allmänläkare i länder där detta är integrerat i vården, ofta får lika bra eller bättre resultat än de som får konventionell behandling. Trots dessa lovande resultat, möter verklighetsbaserade effektivitetsstudier inom homeopati ofta skepticism från andra forskare, folkhälsoutvärderare, myndigheter och försäkringsbolag m.fl. Dr. Baumgartner menar att den underliggande problematiken ligger i den begränsade förståelsen för hur homeopati fungerar, vilket gör att det framstår som ett mirakel som inte passar in i den traditionella medicinska ramen.

För att homeopati ska kunna integreras på ett framgångsrikt sätt i sjukvårdssystemet, anser Dr. Baumgartner att det är av yttersta vikt att vi ökar vår förståelse för dess verkningsmekanismer. Det finns en betydande potential för homeopati inom det officiella sjukvårdssystemet som är värd att utforska vidare, inte minst för dess möjlighet att erbjuda effektiva och säkra behandlingsalternativ.

Höjd kunskapsnivå hos den praktiserande homeopaten

För att stärka homeopatins ställning i Sverige har Svenska Föreningen för Vetenskaplig Homeopati (SFVH) initierat en betydande ekonomisk satsning för att höja

Foto: Nataliya Vaitkevich

kompetensnivån hos svenska diplomerade homeopater som idag saknar basmedicinsk utbildning motsvarande minst 64 högskolepoäng.

Detta initiativ startade den 1 januari 2024 och pågår till den 31 december 2026. I en godkänd basmedicinsk utbildning täcks en bred kunskapsbas som skapar trygghet för homeopatens praktiska arbete. De ämnen som ingår i en godkänd basmedicinsk utbildning förmedlar inte bara teoretisk kunskap, utan ger också praktiska färdigheter som är avgörande för att bedriva effektiv och säker behandling som homeopat. Det är också viktigt att påpeka att man genom att genomföra en godkänd basmedicinsk utbildning även

lär sig att använda den terminologi som används inom sjukvården. Talar man samma språk är det större chans att man förstår varandra.

Varför togs detta initiativ?

Den ökade efterfrågan på kvalificerade homeopater under de senaste åren har gjort det nödvändigt att arbeta för att de som praktiserar homeopati i Sverige ska ha en kvalitetssäkrad medicinsk kunskapsgrund. Genom att erbjuda ekonomiskt stöd för basmedicinsk utbildning, strävar SFVH att stärka homeopati som en erkänd och respekterad behandlingsmetod inom den svenska vården.

Vilka kan dra nytta av detta?

Detta initiativ riktar sig till diplomerade homeopater med minst tre års utbildning som vill komplettera sin kompetens med en basmedicinsk utbildning. Stödet täcker 50 % av det månatliga beloppet för utbildningen, upp till maximalt 2 000 SEK

per månad, och utbetalas mot uppvisande av kvitto.

Hur stärker detta initiativ tilliten till homeopatiska behandlingar?

En homeopat med en solid medicinsk grund bidrar till att stärka förtroendet för homeopatiska behandlingar både bland patienter och inom den bredare medicinska professionen. När homeopater har en gedigen utbildning och en djupare förståelse för medicinska principer, minskar risken för missförstånd och de är bättre rustade att identifiera när en patient behöver remitteras till akutsjukvården för vidare undersökning. Kort sagt så ökar vi patientsäkerheten.

SFVH

Satsning på utbildning är därför ett viktigt steg mot en framtid där homeopati inte bara är en accepterad behandlingsform, utan även en respekterad och fullt integrerad del av Sveriges sjukvårdssystem.

För mer information om ansökan och de utbildningar som täcks av stödet, vänligen kontakta föreningen via homeopatiframjandet@gmail.com. Idag har den sökande tre utbildningsinstitut att välja på, samtliga är presenterade på föreningens hemsida. Styrelsen i SFVH ser fram emot att tillsammans med dess medlemmar arbeta för en bättre och mer kompetent framtid inom svensk homeopati.

text, Dan Jernebring

Källa

Research comparing homeopathy with conventional medicine – YouTube

Ignatia amara

– Ett patientfall

Det här patientfallet handlar om en 43-årig kvinna som har haft huvudvärk i 10 år. Nästan varje dag. Huvudvärken känns på olika ställen och varierar i intensitet. Det är som en molande värk. Ibland stickande som en kniv. Huvudvärken blir värre av känslor som irritation, ilska, känslsamhet, men blir också värre av ljud, ljus och av att vistas i solen. Hon tycker om att med sin hand trycka på de områden som gör ont och ibland känns det bra att ligga på den sida som gör ont. Hon kan uppleva en varm känsla ibland i huvudet och svettas

ofta i ansiktet då. Hon har ätit många värktabletter under tiden. Nu är hon orolig att hon har skadat sin magsäck och lever. Hon har en början till gastrit. Jag noterar en viss oro för hennes hälsa. Hon har försökt olika terapier som massage, träning, örter, vitaminer och till sist samtalsterapi för att hon tror att huvudvärken i grunden är psykisk. Hittills har det inte blivit bättre. Problemet började för 10 år sedan under en tid när hon började att inse att hon inte älskade sin make på riktigt även om han var en bra man på många sätt. Hon

Foto, Thirdman

är mycket ledsen att hon inte kan uppleva kärlek i sin relation. Hon har mer och mer tappat sitt intresse för att vara med sin man. Ett intimt liv mellan dem finns inte på kartan sedan lång tid tillbaka. Hon gillar inte prata om detta, håller det för sig själv och bär detta med sig som hennes hemlighet som ingen får veta. Hon känner skuld för att hon inte kan känna kärlek för sin man. Hon tycker att hon har misslyckats som kvinna. Detta gör henne ofta mer irriterad mot sin man, men också på jobbet; hon jobbar som revisor. Jag la märke till att när hon började prata om känsliga saker att hon suckar hela tiden. Hon grät däremot inte och säger att hon nästan aldrig gråter. Hennes mungipa vibrerar lite när hon blir känslomässigt berörd. Hon försöker att hålla ihop. Hon kan känna sig lätt andfädd när hon är stressad. Och att ta ett djupt andetag hjälper. Jag la också märke till att hon var helt klädd i svarta kläder. Som om hon sörjer.

Hon beklagar sig att hon har gått upp mycket i vikt (hon är 1,70 m lång och väger 110 kg) och att hon inte kan sluta att äta. Hon känner sig ständigt hungrig; som en tomhet som hon vill fylla med vad som helst. Men om hon är riktigt upprörd kan hon tappa aptiten helt. Hon har ont i magsäcken, men upplever att det blir bättre av att äta så mycket hon kan. Hon dämpar värken med mat, älskar att äta sötsaker, glass och grädde.

Hon tror att hon har blivit lite allergisk mot frukt. Hon reagerar på citrusfrukt med hudrodnad. Blommor kan ge henne hösnuva.

Hon har dålig energi men fortsätter att jobba som revisor även om hon är trött och har huvudvärk. Hon är lätt frusen och gillar värme.

Analys

En analys för ett Ignatia-fall är ofta kort. För det är så tydligt. Man hittar som anledning sorg, skuld, och ett försök av patienten att inte känna sådana känslor. Jag skulle säga att detta fall är ett typiskt Ignatia-fall. Så typiskt att man bara kan byta namn på besväret eller diagnosen och det skulle fortfarande vara ett Ignatia-fall. Det finns ett tydligt problem i hennes liv. Och det har med kärlek att göra. Och hon känner sig skyldig att hon inte kan älska sin man. Och hennes reaktion på sina jobbiga känslor är att hårda ut, trycka ner sin sorg och äta bort sina känslor. Hon väljer att leva med denna hemlighet som ingen får veta. Utom jag som homeopat alltså. Allt detta pekar redan på Ignatia. Huvudvärken är inte så specifik att symtom pekar på ett speciellt medel. Men att hon svetts i ansiktet är ett Ignatia-symtom.

Sedan har vi hennes gastrit som känns bättre av att äta samtidigt som hon känner en tomhet i magen.

Ignatia är oftast lätt frusen så det passar in i bilden. Allt annat är mindre specifikt.

Val av medicin

Denna patient fick Ignatia 10M (=C10.000) en dos.

Jag träffade henne igen efter 3 månader och redan när hon kom in i mitt rum noterade jag att hennes kläder hade fått färg. Hennes utstrålning var en av optimism och glädje och positiv. Hon berättade att hon efter Ignatia 10M hade haft ungefär en vecka med mycket mer huvudvärk som slutade i gråtattacker som hon aldrig tidigare haft men som kändes bra. Men sedan plötsligt en morgon vaknade hon och var helt utan värk. Sedan ►

dess har hon endast haft enstaka dagar med lätt huvudvärk, men för det mesta var hon fri från värk.

Hon berättade att hon hade fått tillbaka sitt liv. Energin hade återvänt, aptiten hade stabiliserats, och hon började gå ner i vikt. Jag följde henne ett halvt år till och hennes huvudvärk kom inte tillbaka. Under tiden hade hon lämnat sin man och bodde själv i en lägenhet. Hon var mycket nöjd med det. Hemligheten, sorg och skuld hade hon "kastat" bort och hon var lättad.

Då förklarade jag henne som botad. Ignatia när det fungerar förändrar människans liv till det positiva. Det kan bli riktigt dramatiskt och snabbt förlopp. Att en dos av ett homeopatmedel kan få en sådan effekt är obegripligt, men underbart. Ignatia är ett väldigt vanligt medel i den homeopatiska praktiken. Både när det gäller akuta och kroniska besvär och för alla åldrar. Jag har sett många Ignatia-fall och denna artikel är byggd på den erfarenheten. Medlet är betydelsefullt eftersom många människor någon gång i livet kan behöva det, och inom homeopatin har man samlat omfattande kunskap om hur det kan användas i praktiken. När man möter patienter som behöver Ignatia, märker man snart

”

Ignatia kallas ofta ett medel för kvinnor. Jag kan bekräfta detta och ju mer besväret tenderar att bli kroniskt desto oftare blir Ignatia ett medel för kvinnor snarare än för män.

att deras berättelser ofta har mycket gemensamt. Detta gör det relativt enkelt att identifiera en röd tråd eller destillera en essens utifrån de samlade erfarenheterna. Ignatia kallas ofta ett medel för kvinnor. Jag kan bekräfta detta och ju mer besväret tenderar att bli kroniskt desto oftare blir Ignatia ett medel för kvinnor snarare än för män. I akuta fall däremot är minst en av tre Ignatia-fall en man. Kanske nästan hälften. Låt oss direkt dyka ner i djupet och undersöka vad som fungerar som bränsle för att en Ignatia-sjukdomsbild ska utvecklas. Vi fokuserar alltså på essensen. Essensen hos varje Ignatia-patient är att det finns en stress eller störning i spänningsfältet mellan idealism och realism, eller mellan en romantisk syn på världen å ena sidan och kunskap, karriär eller plikt å andra sidan.

Ignatia-patienten uppvisar tydligt höga ideal inom områden som kärlek, samhälle, utbildning, relationer, arbete och mycket mer. Kort sagt är Ignatia en idealist. Samtidigt är hon ofta mycket skicklig på det hon gör, med en stark arbets- och studiemoral. Hon är väl medveten om vad som krävs och brukar ofta prestera mer än så. Hennes arbetsinsats är ofta jämförbar med personer som behöver exempelvis Nux vomica, ett medel som kännetecknar en typisk "arbetsnarkoman".

Skillnaden är dock att Nux vomica-patienter oftast drivs av personlig ambition och en vilja att vara bäst. För Ignatia är drivkraften snarare idealism – att sträva efter att göra allt så bra som möjligt för att skapa en perfekt värld där alla är nöjda och glada. Därför kallas Ignatia-kvinnan ibland för "Miss Pure and Perfect". Hon lider när livet inte lever upp till hennes ideal. Ignatia-kvinnor är mycket känsliga för

orättvisor i relationer, samhället och i världen. De kan börja strida för rättvisa både för små och stora saker och vara engagerade i politik, samhällsfrågor, kvinnorrättigheter bland annat. När Ignatia går in i en kärleksrelation eller betraktar livet i stort, exempelvis samhället, inser hon snabbt att hennes idealbild inte stämmer överens med verkligheten. Hon plågas av att det hon föreställt sig som perfekt inte existerar i verkligheten. Detta skapar ett djupt inre sår hos henne. Ignatia-bilden växer bäst fram i personer med en hög personlig moral. Tydligast ser man detta när en människa går genom en hjärtesorg, som när kärleken inte håller, och man känner sig tvungen att separera och släppa idealbilden av hur kärleken borde vara. En besvikelse i kärleken är en typisk grund till att en Ignatia "bild" uppstår. Många homeopater skulle nog säga att Ignatia är det första homeopatmedlet man kollar upp när man behandlar en patient med hälsobesvär som är rotade i en kärleksbesvikelse. Ett annat typiskt exempel är när hon förlorar hennes käraste, exempelvis hennes partner, ett barn, eller hennes bästa vän. Det finns många som inte kan ta sig förbi sorgen efter en bortgång av någon som stod dem nära. Livet når plötsligt inte upp till idealbilden. Långt ifrån. Och balansen i livet finns inte där under en viss tid. Att någon gång i livet känna eller vara i sorg är normalt och behöver för det mesta inte behandlas som en sjukdom. Men för vissa sätter sig sorgen mer eller mindre fast. Man kan blir sjuk eller depressiv av sorg om den tillåts stanna. Man tar sig med andra ord inte förbi sorgen mer. I sådana fall är Ignatia ofta en av de första homeopatmedel som homeopaten tittar närmare på och

många har tagit sig vidare tack vare detta medel.

En bortgång kan väcka skuldkänslor över saker man sagt eller gjort i ilska, eftersom möjligheten att be om förlåtelse eller rätta till det inte längre finns. Skuld är ett återkommande tema i Ignatias liv, ofta kopplat till händelser som de ångrar eller som andra har gjort mot dem. Dessa känslor bärs ofta som en tyst sorg eller hemlighet, utan att någon annan får veta. Ignatia är oftast inte en öppen person, trots att hon bär på många känslor. Hon visar sällan sina privata känslor, utan håller dem inom sig. Oavsett om det handlar om sorg, ilska, kritik eller något annat, lider hon ofta i tysthet medan hon samtidigt försöker upprätthålla en yttre fasad av att vara en duktig och glad person. Därför kan det vara svårt att verkligen förstå vem hon är på djupet.

Om hon däremot möter ett akut trauma där hennes känslor är överallt och hon kan uppvisa hysteriska tendenser, blir det svårt att behålla kontrollen. I sådana situationer är det relativt enkelt för en homeopat att känna igen Ignatia-bilden.

En återkommande röd tråd i Ignatias liv är hennes benägenhet att utveckla någon form av kramp. Fysiskt betyder det ofta att hon känner av kramp i olika delar av kroppen men speciellt i halsen och runt solar plexus. Det kan kännas som en gastrit.

Ibland upplevs det som ett tryck över bröstet, men oftare som en klump i halsen som är svår att svälja bort. Ett symtom jag ofta har observerat är att ena sidan av halsen krampar och blir stel, nästan som om personen omedvetet försöker undvika att se det som orsakar sorgen.

Ett vanligt symtom hos Ignatia-kvinnor är ryckningar i ansiktet, till exempel runt ►

ögonen eller munnen. Mentalt kan detta visa sig som svårigheter att tänka klart, medan det emotionellt yttrar sig genom att hon undviker att gråta och trycker undan sina tårar. Trots att Ignatia ofta mår bättre av att gråta, gör hon det helst ensam och ogillar att bli tröstad.

Ett nyckelsymtom som nästan alltid förekommer är att hon ofta suckar, ibland konstant. Även om suckande är en normal reflex vid sorg, har det hos Ignatia blivit ett kroniskt tillstånd.

En annan framträdande aspekt är att hon ibland trycker undan sin ”kvinnliga” sida och uppträder mer som en man eller pojke, något som på engelska kallas ”tom-cat”. Hon trivs ofta bäst i en mansdominerad värld, prioriterar karriären och har sällan tid eller intresse för familjeliv och barn. Hon kan ha svårt att inleda kärleksrelationer eller dras till ”omöjliga” förhållanden, exempelvis med män som redan är i en relation. I vissa fall väljer hon att avstå helt från relationer, eftersom det känslomässigt känns tryggare och minskar risken för att bli sårad.

Fysiskt kan hon klaga på hormonella obalanser, önskad hårväxt eller klä sig mer maskulint. Historiskt sett var det inte ovanligt att Ignatia-kvinnor valde att leva som nunnor i kloster, särskilt om de hade upplevt kärleksbesvikelser som låg till grund för deras beslut.

Här är några vanliga orsaker till att Ignatia-bilden kan utvecklas:

- En kärleksbesvikelse t.ex. en partner som har varit otrogen.
- Ett missfall eller efter en ”hysterektomi”-operation (livmodern avlägsnas).
- En våldtäkt.
- Ett ekonomiskt trauma.

- En känslomässig chock av dåliga nyheter som någon som fick cancer eller dog.
- Ett misslyckande när det gäller utbildning eller jobb.

Listan är lång och det är upp till homeopaten att lära sig att känna igen mönstret.

Ignatia-patienter kan uppvisa en rad fysiska symtom kopplade till känslomässiga orsaker, ofta sorg. Vanliga besvär inkluderar huvudvärk, som känns som en spik på sidan av huvudet med ett tryck utåt, som lindras av mottryck. Kronisk hosta eller ihållande hicka är också vanligt, där hostan förvärras av sin egen aktivitet och kan utvecklas till oavbrutna hostattacker. Allergier, hösnuva och neurologiska problem som spasmer, förlamningar eller till och med MS kan förekomma.

Menstruationsproblem, som utebliven mens under flera år, samt hyperventilationsattacker och andningssvårigheter är också typiska. En del patienter upplever en märklig tomhetskänsla i magen efter att ha ätit, vilket kan leda till att de äter för att dämpa sorg och därmed går upp i vikt. Ont i magen kan förbättras av skräpmat eller fet mat.

Typiska reaktioner inkluderar att skratta och gråta samtidigt, ofta som en hysterisk reaktion. De ogillar tobaksrök och kan vara kritiska i samtal, vilket kräver att homeopaten är trygg i sin kommunikation. Halsfluss är vanligt och förbättras av att äta fast mat i stora bitar. De kan också sluta tycka om frukt eller kaffe, som tidigare varit favoriter.

Andra symtom är astmatiska besvär som förbättras av att hålla andan, feber utan törst, skrottattacker utan anledning och en

märklig rädsla för att somna av fruktan för att inte vakna upp. Ignatia-patienter har ofta symtom som motsäger det förväntade, vilket gör deras bild komplex men samtidigt tydlig för en erfaren homeopat. Låt mig avsluta med en rolig berättelse om Ignatia.

Under en resa till Irland blev jag inbjuden på middag hos en bekant. Efter måltiden började hon berätta om sin allergi, som hade följt henne sedan barndomen. Jag lyssnade en stund men var osäker på vilket homeopatiskt medel som skulle passa för hennes besvär. När vi tog en bensträckare gick vi genom en korridor som passerade hennes sovrum. Dörren stod öppen, och jag lade märke till att rummet var fyllt med Pierrot-dockor – de där clownliknande dockorna i vita dräkter med svarta

knappar, glada på ena sidan av ansiktet men med en tår på den andra.

Tillbaka vid bordet frågade jag henne om dockorna. Hon berättade att hon identifierade sig med Pierrot. Detta fick mig att tänka på ett nyckelsymtom för Ignatia: förmågan att skratta och gråta samtidigt. Jag ställde några direkta frågor om Ignatia-medlet, och hennes svar bekräftade misstanken. Jag rekommenderade Ignatia, och det visade sig vara en fullträff – hennes allergier försvann och behövde aldrig behandlas igen.

Denna händelse påminner mig om hur en liten detalj, som en docka, kan bli nyckeln till en persons förbättrade hälsa!

text, Bert Breuker – Homeopat

Varmt välkommen

till Svenska Föreningen för Vetenskaplig Homeopati!

Bli medlem i Svenska Föreningen för Vetenskaplig Homeopati för bara 200 kr/år – ett medlemskap värderat till 1600 kr!

Stöd homeopatin och hälsofriheten, få tillgång till exklusivt material och delta kostnadsfritt på våra webinar.

Anmäl dig snabbt och enkelt på www.homeopatiframjandet.se, eller använd QR-koden.

Som medlem får du även vår Tidskrift för Homeopati levererad direkt till din brevlåda. Välkommen att fördjupa din kunskap och dela passionen för homeopati med oss!

Din närvaro och ditt stöd är ovärderliga för oss. Tack!